

Posudek oponentky bakalářské práce

Název práce: PŘEDSTAVY PEDAGOGŮ KONKRÉTNÍ ŠKOLY O NÁPLNI PŘEDMĚTU NÁBOŽENSTVÍ

Autorka práce: Ivana Šebellová

Obor studia: Pedagogika volného času

Posudek vypracovala: PhDr. Bc. Zuzana Svobodová, Ph.D.

Datum: 2. 5. 2023

Téma předkládané bakalářské práce souvisí se studovaným oborem. Název práce jasně vyjadřuje zaměření předkládané práce.

Formální hodnocení:

Práce obsahuje 60 číslovaných stran do Závěru včetně, limit pro bakalářské práce na Teologické fakultě Jihočeské univerzity je 30–40 normostran od úvodu do závěru, přičemž překročení limitu je dle závazných pokynů (*Metodická pomůcka ke zpracování závěrečných prací*) možné jen za určitých podmínek.

Bakalářská práce je přehledně členěna do čtyř kapitol teoretické části a dvou kapitol praktické části. Jednotlivé kapitoly na sebe logicky navazují.

Není jasné, zda autorka užívá přímých či nepřímých citací – z užití třech teček mezi slovy či mezi větami by vyplývalo, že cituje přímo z odkazovaného díla, ale výroky nejsou uvedeny v uvozovkách, ani v kurzivě (např. s. 7–8), jindy jsou výroky jak v uvozovkách, tak v kurzivě (např. s. 9, 11). Pokud by se bez uvozovek jednalo o nepřímou citaci, pak není srozumitelné vložení: „[...]“; pokud se však jedná o přímou citaci, pak je nutné jasně označit začátek (nejčastěji uvozovkami). Na nepřímou citaci se dle výše zmiňované *Metodické pomůcky* odkazuje způsobem: „Srov. ...“. Vzhledem k tomu, že autorka v nejasných případech užívá nejčastěji právě v odkazech pod čarou „Srov. ...“, zdá se, že se jedná o nepřímé citace neboli autorčiny parafráze z citovaného textu. Vložení třech teček zůstává tedy neopodstatněné.

Obsahové hodnocení:

Cíl práce je jasně stanoven v Úvodu na s. 6: „Cílem této práce je zjistit, jaké povědomí a představy mají učitelé dvou vybraných základních škol o vyučovaném předmětu Náboženství.“

V práci se vyskytují obsahové nesrovnalosti: Například poslední odstavec na s. 10 (–11), kde autorka uvádí: „Existují různé způsoby, jak se v naší zemi vyučuje náboženství. Jedním z nich je povinná výuka pro členy církví a náboženských společností, avšak děti bez vyznání nebo s náboženstvím, které není uznáno státem, nejsou do této výuky zařazeny. Rodiče mohou své děti z této výuky osvobodit. Tento model se v současnosti používá například v Německu nebo Rakousku. Druhým modelem je výuka náboženství jako předmětu pro přihlášené žáky, což je způsob, jakým se vyučuje náboženství u nás. Třetí možností je alternativní výuka náboženské a etické výchovy jako povinně volitelných předmětů, což je způsob, jakým se vyučuje například na Slovensku.“ V první větě mělo být tedy zřejmě uvedeno, že autorka hodlá pojednat o různých modelech výuky, které se vyskytují, nikoli o modelech, které se vyskytují „v naší zemi“.

Nesprávná je rovněž formulace definice víry, která se v práci vyskytuje (nejedná se o citaci): „Víra je tzv. nadpřirozená ctnost neboli boží dar, který člověk získává skrze křest.“ (s. 25)

V práci se vyskytují také nesrozumitelná spojení různého: „V etické výchově je klíčové vysvětlit jednotlivci jeho identitu. Pro dosažení cíle musí být jedinec naprosto přesvědčen o moci a vůli Boha.“ (s. 26).

Závěr:

Předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit dle průběhu obhajoby a zvážení práce komisí vzhledem k výše zmiňovaným závazným pokynům stupněm dobře.

Úkoly a otázky k obhajobě:

- 1) Jaká zjištění získaná v empirické části byla pro Vás nejpřínosnější a jak by je bylo možné využít dále?
- 2) K výše citovaným větám ze s. 26: Je možné někomu „vysvětlit jeho identitu? Jak souvisí etická a náboženská výchova?

V Praze dne 2. 5. 2023

PhDr. Bc. Zuzana Svobodová, Ph.D.